

MOT A MOT

La nissaga catalana del món clàssic

Amb aquest títol *Auriga*, que edita la interessantíssima revista del mateix nom dedicada a la divulgació del món clàssic, acaba de publicar, a cura de Montserrat Tudela, directora d'“Auriga”, i Pere Izquierdo, antic director del Museu d'Arqueologia de Catalunya, un excel·lent volum de 550 pàgines escrit per més d'un centenar d'estudiosos (com Lola Badia, Salvador Giner, Montserrat Jufresa, Carles Miralles, Jaume Pòrtulas, Pere J. Quetglas, Isabel de Rodà, Eulàlia Vintró,...) i que conté les semblances de 165 personalitats del nostre país que, al llarg dels segles, han encarnat o interpretat la mirada i el corrent de pensament que ens relliga amb l'antiguitat clàssica. Tot i que de vegades, per desconeixement o esperit de transgressió, negligim o neguem la transcendència del llegat clàssic en la nostra realitat d'avui, es fa indispensable tenir ben presents els nostres veritables fonaments culturals, que, mediterranis com som, tenen molt a veure al capdavant amb la nostra manera de sentir, de comprendre i d'explicar el món.

A la seva conferència **La idea d'Europa** George Steiner es basava en cinc axiomes per definir els europeus: els cafès -és a dir, el debat-; el paisatge que podem recórrer, abastable i humanitzat, treballat; els carrers i les places que porten noms d'estadistes, científics, artistes, escriptors del passat -la consciència, doncs, de construcció, de civilització resultat de les conquestes cíviques, intel·lectuals, artístiques i científiques-; la doble procedència d'Atenes i de Jerusalem -les matemàtiques, la interrogació,...-; i la temença del crepuscle -la intuïció d'un esfondrament sota el pes paradoxal dels seus èxits i la incomparable prosperitat i complicació de la seva història-. Des de temps remots Europa ha estat un territori de lluites de colonització i dominació, que podem simbolitzar amb l'imperi romà, fruit d'una força militar excepcional en el seu moment, però que, a més, va ser transmissor de cultura. Quan van desembarcar a Empúries l'any 218 aC, els romans no tan sols portaven les seves armes, sinó que alhora duïen una llengua i un dret que són a l'origen de la llengua catalana i de la nostra tradició jurídica. La història d'Europa és plena de guerres i, això no obstant, s'hi

han desenvolupat extraordinàriament tres activitats d'una grandesa del tot transcendent, segons George Steiner: la música, les matemàtiques i el pensament especulatiu, incloent-hi la poesia, la música del pensament. Doncs bé, tot això ens ve precisament, en molt bona part, de Grècia i de Roma. I ens ha estat transmès a través de figures medievals com el canonge Sunifred Llobet, traductor de tractats astronòmics de l'àrab al llatí i probable constructor de l'astrolabi de Barcelona del darrer quart del segle X, l'eminent abat Oliba, el prodigiós Ramon Llull, el savi Arnau de Vilanova, l'erudit Francesc Eiximenis, el Bernat Metge precursor dins la literatura catalana de l'humanisme, el filòsof Ramon Sibiuda, l'influent cardenal de Girona Joan Margarit, Pere Miquel Carbonell o Jeroni Pau. Però cal afegir-hi les successives generacions d'intel·lectuals, professors o d'escriptors que anem resseguint en aquest preciós inventari d'aproximació exigent al coneixement i d'humanisme que és **La nissaga catalana del món clàssic**. No hi podien pas naturalment faltar personalitats més recents com Miquel Costa i Llobera, Eugeni d'Ors, Lluís Nicolau d'Olwer, Carles Riba, però tampoc el pare Batllori, Joan Bastardas o Alexis Eudald Solà. I escau, a més, que em refereixi a la presència entre les figures ressenyades dins d'aquest volum de dones tan destacades i representatives com Juliana Morell, nascuda a Barcelona l'any 1594, que va gaudir d'un immens prestigi com a erudita arreu d'Europa, Anna Maria de Saavedra i Adela Trepal, traductores d'Ovidi, o la gran escriptora que va ser Maria Àngels Anglada.

Montserrat Tudela i Pere Izquierdo, amb **La nissaga catalana del món clàssic**, fan una contribució extraordinàriament valuosa a l'adquisició d'una visió més àmplia i integral d'aquesta dimensió tan decisiva i dignificadora del que som com és la transmissió i la pervivència de la cultura clàssica al nostre país. |

Carles Duarte i Montserrat, POETA

DIJOUS DE
LLETRES I MOTS

L'illa del tresor

ROBERT LOUIS STEVENSON

Al setembre llegirem aquesta història clàssica de pirates i aventures.

L'endemà de la mort del pare d'en Jim Hawkins, aquest descobreix casualment un mapa ben estrany al bagul d'un vell pirata que ha mort a la seva fonda. Aquest mapa donarà lloc a una emocionant expedició a la recerca del tresor mític del capità Flint. L'aventura, però, serà també per a en Jim una mena de "viatge d'iniciació". Deixarà de ser un pobre orfe desvalgut i esdevindrà un home obligat a prendre decisions forçat per l'adversitat i el desig de triomf en un món dominat per la cobdícia i la vanitat. Aquesta novel·la, que ha fascinat moltes generacions de joves lectors, va ser publicada per capítols en una revista juvenil britànica l'any 1883 i ha inspirat pel·lícules, sèries de televisió, còmics i fins i tot videojocs. |

Biblioteca Comarcal de Blanes
Passeig de Catalunya, 2 - Blanes
Telèfon 972 358 033 - Fax 972 354 497
biblioteca@blanes.cat